

“Senyor, no sé pregar!”

Si de debò desitges ser ànima penitent —penitent i alegre—, has de defensar, per damunt de tot, els temps diaris d'oració —d'oració íntima, generosa, prolongada—, i has de procurar que aquests temps no siguin a tres quarts de quinze, sinó a una hora fixa, sempre que et resulti possible. No cedeixis en aquests detalls. Sigues esclau d'aquest culte quotidià a Déu, i t'asseguro que et sentiràs constantment alegre. (Solc, 994)

19 de febrer

Quan veig de quina manera alguns plantegen la vida de pietat, el tracte d'un cristià amb el seu Senyor, i em presenten aquesta imatge desagradable, teòrica, formulària, plagada de cantarelles sense ànima, que afavoreixen més l'anonimat que no pas la conversa personal, de tu a tu, amb el Nostre Pare Déu —l'oració vocal autèntica mai no suposa anonimat—, em recordo d'aquell consell del Senyor: *quan pregueu, no xerreu com els gentils, que es pensen que es faran escoltar a còpia de xerrameca. No us feu, doncs, com ells: el vostre Pare ja sap de sobres allò que us convé, abans i tot que li ho demaneu. I comenta un Pare de l'Església: penso que Crist ens mana d'evitar les oracions llargues; llargues, no quant al temps, sinó per la rècula inacabable de paraules... El*

Senyor mateix ens posà l'exemple de la vídua que a força de súpliques, vencé la resistència del jutge inic; i l'altre d'aquell inoportú que va arribar a deshora a la nit i per la seva tossuderia més que per l'amistat, va aconseguir que l'amic es llevés (cfr. Lc XI, 58; XVIII, 18). Amb aquests dos exemples, ens mana que demanem constantment, però no component oracions interminables, sinó contant-li amb senzillesa les nostres necessitats.

De tota manera, si en iniciar la vostra meditació no arribeu a concentrar l'atenció per a conversar amb Déu, us sentiu eixuts i us sembla que el pensament no és capaç d'expressar ni una idea, o bé que els vostres afectes resten insensibles, us aconsello allò que sempre he mirat de practicar en unes circumstàncies semblants: poseu-vos en presència del vostre Pare, i manifesteu-li, si més no: Senyor, no sé pregar; que no

se m'acudeix res per a explicar-vos-
ho!... I estigueu segurs que en aquest
mateix instant heu començat a fer
oració. (Amics de Déu, 145)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/dailytext/senyor-no-se-
pregar/](https://opusdei.org/ca/dailytext/senyor-no-se-pregar/) (19/02/2026)